

פרק סז

עליה

פרק סז.

פקודות

מס' 38 לש' 1933

מס' 52 לש' 1933

מס' 30 לש' 1934

פקודה הבאה לאחד ולתקן את החוק בדבר עליה ולקבוע הוראות לכמה ענינים אחרים הקשורים בכך.

[31 נאווסט, 1933]

1. פקודה זו תקרא פקודת העליה. השם הקצר

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין פירוש הכתוב יחייב פירוש אחר —

„תלוי“ פירושו מי שהנהו או יהיה, בהגיעו לפלשתינה (א״י), תלוי לחלוטין וישרות בעולה או בתושב קבוע לשם כלכלתו ופרנסתו והוא קרוב קרבת משפחה לאותו עולה או תושב, בתורת —

(א) אשתו, או

(ב) אב או אם, סב או סבה, שלו או של אשתו, או

(ג) בת, נכדה, אחות, בת אח ובת אחות, שלו או של אשתו, שהן פנויות, אלמנות או גרושות, או

(ד) בן, נכד, אח, בן־אח, או בן־אחות, שלו או של אשתו שהם למטה מבני שמונה עשרה שנה, או שהם למעלה מגיל זה אלא הם נטולים כושר־עבודה לעולמים ונטולי יכולת לפרנס את עצמם ;

„מנהל“ פירושו הפקיד שנתמנה בצו * מטעם הנציב העליון להשגיח על גישומה של פקודה זו ;

מס' 30 לש' 1934

„נכרי“ פירושו מי שאינו נתין פלשתינה (א"י) ;

„עולה“ פירושו נכרי שאינו תושב קבוע בפלשתינה (א"י), הנכנס לארץ בדרך חוקית על מנת להתישב בה ישיבת קבע ;

„פקיד עליה“ פירושו כל פקיד שנתמנה מטעם הנציב העליון למלא כל תפקיד הקשור בפיקוח על עליה, בין שהוא תפקידו הרשמי היחיד של אותו פקיד ובין שהוא מהווה חלק מתפקידיו הרשמיים ;

„נתין פלשתינה (א"י)“ פירושו מי שהוא נתין פלשתינה (א"י) על פי חוק הנתינות הנוהג באותה שעה ;

„תושב קבוע“ פירושו מי שיושב בפלשתינה (א"י) ישיבת-קבע, אחד נתין פלשתינה (א"י) ואחד נכרי ;

„תייר“ פירושו נכרי שאינו תושב קבוע והנכנס לארץ בדרך חוקית שלא על מנת להתישב ישיבת קבע או לחפש או לקבל בה עבודה.

3. למנהל ולכל פקיד-עליה תהא הסמכות לעלות על כל אניה ולהכנס לכל אוירון או רכבת, לעצור ולחקור כל איש שיש יסוד להניח כי הוא נכרי הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י) או לעזוב את פלשתינה (א"י), אם מאמין מנהל מחלקת העליה או פקיד-עליה שאותו איש הרוצה לעזוב את פלשתינה (א"י) חייב כסף לממשלת פלשתינה (א"י), בתוקף פקודה זו, ולדרוש מאותו איש הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י) או לעזוב את פלשתינה (א"י) להראות מכתבים, אגרות, או תזכירים או כל דבר כתוב או מודפס הכולל תרשימים, צילומים ותמונות אחרות הנמצאים ברשותו ואשר הפקיד יודע, או יש לו יסוד להאמין, שיש בהם חומר עדות שיסייע בידו למלא את התפקידים המוטלים עליו עפ"י פקודה זו.

תפקידי המנהל
ופקידיו העליה

4. (1) פקודה זו לא תחול על —

(א) אנשים העובדים בשרות ממשלת פלשתינה (א"י) ;

(ב) קצינים ומלחים באניותיו של הוד מלכותו או באניות של כל מעצמה ידידה להוד מלכותו ;

סוגי אנשים מסוימים
יהיו פטורים מהוראות
פקודה זו

(ג) חייל בצבא, או בחיל האוויר, וכל העובד בשרות הדיפלומטי או הקונסולרי של הוד מלכותו ;

(ד) כל קונסול לפי מעמדו, המיופה כח כהלכה ;

(ה) אשתו של אחד האנשים הפטורים לפי הוראות הפסקאות (א), (ג) ו (ד) דלעיל, ובניו ובנותיו הבלתי נשואים שלא מלאו להם י"ח שנה ;

(ו) כל איש או סוג אנשים שהנציב העליון רשאי לשחררם בתוקף צו* מהוראות פקודה זו, כלן או מקצתן, בין לחלוטין ובין לפי תנאים שיקבע.

(2) אנשים שמקום מגורם הרגיל הוא בעבר הירדן מזרחה רשאים להכנס לפלשתינה (א"י) ישר מעבר הירדן אף אם אין בידם פספורט או מסמך אחר כיוצא בזה, חוץ אם צוה הנציב העליון אחרת.

5. (1) אסור לשום נכרי שחלה עליו פקודה זו להכנס לפלשתינה אסור לנכרים להכנס לפלשתינה (א"י) אלא אם כן אין בהם פסליות ידועות (א"י) אם הוא —

(א) משוגע, חסר דעה או לקוי ברוחו, או

(ב) זונה, או

(ג) עלול להיות קבצן או ליפול למשא על הצבור, או

(ד) נתחייב בדין באיזו ארץ שהיא בשל רצח או בשל עברה שבגללה נידון למאסר ולא קבל חנינה ומפאת המסכות הקשורות בכך הוא מוחזק בעיני הנציב העליון לאדם בלתי־ראוי להכנס לפלשתינה (א"י), או

(ה) מוחזק בעיני הנציב העליון, על יסוד ידיעות שקבל באופן רשמי, לאדם בלתי־ראוי להכנס לפלשתינה (א"י), או אם

(ו) יתברר לנציב העליון על יסוד עדות שתראה כמספקת בעיניו שהאיש עלול להתנהג באופן שיהא מסוכן לשלום ולסדר המתוקן בפלשתינה (א"י), או להפיח איבה בין העם ובין ממשלת פלשתינה (א"י), או

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרד.

(ז) רוצה להכנס לארץ כתייר ואין ברשותו פספורט ברתוקף שניתן לו ע"י ממשלת הארץ שהוא נתינה או אזרחה או בשמה של אותה ממשלה, או כל מסמך אחר שיהא קובע את נתינותו ואת זהותו כדי הנחת דעתו של הנציב העליון, ואותו פספורט או מסמך צריך לשאת עליו חתימת-קיום ברתוקף — אם היה זה פספורט בריטי, או ויזה ברתוקף הניתנת ע"י פקיד קונסולרי בריטי או ע"י פקיד פספורטים בריטי או ע"י פקיד עליה — כשהפספורט או המסמך הדומה לו אינו בריטי, וכן תצורף לאותו פספורט או מסמך תמונת האדם בעל הפספורט או המסמך, חוץ אם אותו אדם הוא אשה מושלמית:

בתנאי שבמקרים מיוחדים יכול הנציב העליון לתת רשות כניסה לפלשתינה (א"י) כתייר לכל אדם אשר מחמת העובדה שאין מכירים בו כנתין או כאזרח של איזו ארץ שהיא או מחמת כל סבה אחרת אין הוא יכול באמת ובתמים לקבל פספורט או מסמך כאמור לעיל, אלא שלדעת הנציב העליון הרי הוא אדם הראוי להכנס לארץ כתייר, או

(ח) רוצה להכנס לארץ כעולה ואין ברשותו תעודת עליה או רשיון מאת מנהל מחלקת העליה הניתן עפ"י תקנה מן התקנות עפ"י הפקודה הזאת, מלבד הפספורט או המסמך ברתוקף הדרושים לפי פסקא (ז) של סעיף זה:

מס' 30 לט' 1934

בתנאי שבמקרים מיוחדים יכול הנציב העליון לתת רשות כניסה לארץ כעולה, לכל אדם אשר מחמת העובדה שאין מכירים בו כנתין או כאזרח איזו ארץ שהיא או מחמת כל סבה אחרת אין הוא יכול באמת ובתמים לקבל פספורט או מסמך כאמור לעיל, אלא שלדעת הנציב העליון הרי הוא אדם הראוי להכנס לארץ כעולה ;

ובתנאי שלא תדרשנה תעודות עליה מנשותיהם של אנשים שנולדו בפלשתינה (א"י) והם נתינים עותומנים אך לא רכשו את הנתינות הפלשתינאית (א"י), ומבניהם ומבנותיהם הבלתי נשואים שלא מלאו להם י"ח שנה, או

(ט) סובל ממחלה שהוכרזה בתקנות שהתקינו עפ"י פקודה זאת כמחלה הפוסלתו להכנס לפלשתינה (א"י), או

מס' 30 לט' 1934

(י) ממאן למלא אחרי דרישות התקנות שהתקינו עפ"י פקודה זו לטובת עניני בריאות העם, או

מס' 30 לש' 1934

(יא) אינו ממלא אחרי כל דרישה אחרת שתקבע.

(2) לשום נכרי לא תהא זכות מוהלטת להכנס לפלשתינה (א"י) בלי רשות מאת המנהל או מאת פקיד העליה אשר במקום כניסתו לפלשתינה (א"י), גם אם יש ברשותו פספורט בריטוקף או מסמך אחר כיוצא בו, ועליהם חתימת-קיום או ויזה לפלשתינה (א"י), וגם אם אין אותו נכרי נתון לשום פסלות מן הפסלויות המפורטות בסעיף-קטן (1).

6. (1) בהתאם להוראות כלליות או מיוחדות של הנציב העליון או הסמכות להטיל תנאים של המנהל רשאי פקיד-עליה לתלות את מתן הרשות לנכרי להכנס לפלשתינה (א"י) בתנאים שימצאם למתאימים, ופקיד קונסולרי בריטי או פקיד פספורטים בריטי רשאי עפ"י אותן הוראות לתלות מתן ויזה או חתימת-קיום לנכרי להכנס לארץ באותו תנאי שימצא לנכון לקבעו, והנציב העליון או המנהל יכולים להוסיף בכל עת לרשות כניסה שכבר ניתנה אותם תנאים שימצאום מתאימים, ועל הנכרי למלא אחרי אותם התנאים שקבעום או הוסיפום.

(2) הגיש תושב קבוע בקשה לתת לנכרי רשות כניסה לפלשתינה (א"י), רשאי הנציב העליון או המנהל להטיל על המבקש את התנאים שימצא לראוי לקבוע, ומותר לעכב את מתן הרשות עד שימלא המבקש אחרי התנאים ההם.

7. (1) כל נכרי הנכנס לפלשתינה (א"י) כעולה חייב עם כניסתו לשלם את המס אשר יקבע, וכל נכרי שנכנס וקבל רשות מאת המנהל להשאיר בארץ עולמית, חייב לשלם בשעת קבלת הרשות את המס אשר יקבע.

(2) אם נתגלה בצאת תייר את הארץ שהוא בפלשתינה (א"י) זמן ארוך יותר משהיה רשאי עפ"י החוק לשהות בה, חייב התייר לשלם לפקיד עליה את המס שהוזכר בסעיף קטן (1):

בתנאי ששום דבר האמור בסעיף קטן זה לא יחשב כאילו הוא פוגע באחריות החלה על תייר עפ"י סעיף 12 (2) (ב).